

ADVOKATSKA KANCELARIJA
ŠUŠNJAR BORISLAV
advokat
21000 Novi Sad, ul. Sremska br. 3
tel. 021 6618527
mob.tel. 063/508-684
email adv.borislavsusnjar@hotmail.com

PRIVREDNI SUD NOVI SAD
Ul. Sutjeska br. 3
21000 Novi Sad

ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ	
Предато лично, поштом препоручено обично дана _____ Рно _____	
Примерака _____ прилога _____	
ПРИМЉЕНО 23. 05. 2022	
Таксирано са _____ дин. Без таксе	
Мањак таксе од _____ динара	
Број _____ 201 _____	Потпис _____
Време: _____	

TUŽILAC: STEČAJNA MASA IZA KRAPINSKA TEKSTILNA INDUSTRIJA.

Proizvodnja prediva i tkanina, vanjska i unutrašnja
trgovina d.d. u stečaju iz Zagreba ul. Zelenjak br. 53 Republika Hrvatska
MBS 081372193, oib 02774387064 PIB u Republici Srbiji 106987700
matični broj 80047858, koju zastupa stečajni upravnik Zdravko Mitak
a koje zastupa

ADVOKAT
ŠUŠNJAR
NOVI SAD, Sremska 3
Tel. 021/6618527

- TUŽENI:**
1. advokat RISTIĆ ZORAN iz Novog Sada, Bulevar oslobođenja br. 78, kancelarija 107, JMBG: 2106953180022, matični broj 56353879, PIB 100461442
 2. OD IZVRŠITELJI UZELAC I SMILJANIĆ iz Novog Sada ul. Maksima Gorkog br. 13 matični broj 20904160 PIB 107954405 **JAVNI IZVRŠITELJ MILAN UZELAC** Novi Sad ul. Banović Strahinje br. 20 JMBG 0105958800084

PODNEŠAK TUŽITELJA

U 3 primerka

posl.br. P 208/2022

Tužilac u celosti ostaje kod svih svojih navoda iz narativnog dela tužbe, dokaznih predloga, i postavljenog tužbenog zahteva te se ovim podneskom izjašnjava na navode iz odgovora na tužbu tuženih.

Pogrešan je pravni stav tuženog I reda da je tužbeni zahtev vezan uz Ugovor o punomoćstvu i pravnom zastupanju sklopljen 2006.g. gdje je ugovorena nadležnost suda u Republici Hrvatskoj.

Naime, u ovom postupku tužilac traži isplatu nezakonito naplaćenih sredstava od tuženog I reda koje je isti ostavrio postupanjem van Ugovora o punomoćstvu i pravnom zastupanju i izdatih punomoći jer je naplatu sredstava koja pripadaju tužiocu naplatio nezakonitim radnjama. U trenutku sprovođenja izvršenja po izvršnom rešenju li-27/20 Privrednog suda u Novom Sadu, a koje je sproveo javni izvršitelj Milan Uzelac, ovdje tuženi II reda, u potpunosti je iscrpljena parnična punomoć koju je posedovao tuženi I reda, te tuženi I reda nije više nadalje bio ovlašten preduzimati

radnje i pogotovo naplatiti glavnu stvar koja pripada isključivo tužiocu. Naime, tužioc nije nikada izdao punomoć tuženom I reda, koju je tuženi I reda ishodovao naplatu sredstava od tuženog II reda. Predmetna punomoć je falsifikovana, te je naplata tužiočevih sredstava ishođena nezakonitim postupanjem tuženog I reda i uz grubu nepažnju (ili saradnju i pomoć) tuženog II reda. Već sam pogled na tekst i overu punomoći ukazuje da se radi o falsifikatu teksta punomoću umetanjem različitih tekstova, a iz žiga overe po javnom beležniku jasno je vidljivo da je predmet overe kopirana isprava, dakle ne original jer očito isti niti ne postoji niti je takva punomoć bilo kada izdana od tužioca tuženom I reda. Dakle, iako se, kako je navedeno, radi o falsifikatu, to se nesporno radi i o obliku punomoći koja po svom sadržaju i obliku ne može imati karakter specijalne punomoći jer sama konotacija specijalnog punomoćja podrazumeva poseban režim i overu iste kod javnog beležnika imajući u vidu da se radi o raspolaganju novčanim sredstvima.

Kako bi original napred opisane punomoći trebali imati tuženi I reda ili tuženi II reda, predlažemo da ih Sud obaveže na dostavu originalnog primerka predmetne punomoći, a sve kako bi ista mogla biti i predmet grafološkog veštačenja.

Nadalje, na okolnost da je naprijed dostavljena punomoć krivotvorina i falsifikat, ukazuje i prepiska između tuženog I reda i tužioca od 6.4.2020.g. putem e – maila u kojoj upravo tuženi I reda od tužioca traži izdavanje specijalne punomoći čiji tekst dostavlja uz predmetni e mail.

Potpis specijalne punomoći od tužioca je odbijen. Dakle, nije životno logično da tuženi I reda, ako već raspolaže sa punomoći od 21.10.2013.g., od tužioca u aprilu 2020.g. traži potpisivanje Specijalne punomoći za naplatu sredstava koja pripadaju isključivo tužiocu kao izvršnom poveriocu.

DOKAZ grafološko veštačenje punomoći od 21.10.2013.g.

E mail tuženog I reda Zorana Ristića od 6.4.2020.g.

Saslušanje stečajnog upravitelja tužioca, Zdravka Mitaka

Nadalje, radi sveobuhvatne slike postupanja tuženog I reda, ističe se da je prema dokumentaciji koju je dostavio tuženi II reda uz odgovor na tužbu, isti već 25.3.2020.g. zahtevao isplatu na svoj račun, pa nije jasno kako već tada nije mogao dostaviti punomoć ako ista postoji od 2013.g. Nadalje, da je tuženi I reda preduzimao radnje van ugovornog odnosa tužioca i tuženog I reda, ukazuje da je isti tek 21.4.2020.g. na insistiranje tužioca dostavio istom podatke o javnom izvršitelju. Dakle, očito je cilj bio tuženog I reda da nezakonito postupajući van ugovornog odnosa, poduzme štetne radnje na teret tužioca i ostvari sticanje bez osnova.

Na nezakonito postupanje tuženog I reda van ugovornog odnosa, ukazuje i mišljenje Narodne banke Srbije od 24.4.2020.g. koje je upravo tuženi I reda ishodio, dostavio tuženom II reda, a ovaj proslidio 27.4.2020.g. tužiocu, a iz kojeg mišljenja proizlazi da je za isplatu na račun punomoćnika (uz prethodno pozitivno mišljenje Ministarstva pravde i Ministarstva financija, potrebna Specijalna punomoć. Zakonski zastupnik tužioca je odbio potpisati specijalnu punomoć dostavljenu 6.4.2020.g., nije izdao bilo kakvu drugu punomoć koja bi tuženog I reda ovlastio za poduzimanje daljnjih radnji nakon sprovođenja izvršenja li-27/2020, te kako radi komuniciranja sa izvršiteljem to niti radi naplate sredstava koja isključivo pripadaju tužiocu.

I iz napred navedenih radnji koje preduzima tuženi I reda jasno je da punomoć iz 2013.g. ne postoji te da ista nije priložena u izvršnom postupku pred pred tuženim II reda što je isti takođe imao neposredni uvid u svoj spis.

Sledom svega naprijed navedenog, tužioc ukazuje da se u konkretnom predmetu spora radi o vanugovornom postupanju tuženog I reda, odnosno nezakonitog postupanja između tuženog I reda i tuženog II reda na štetu tužioca, te je tužioc stava da je u konkretnom slučaju nadležan sud u Republici Srbiji a tim pre što se neradi o ugovornom odnosu niti pak isti proističe iz Ugovora o punomoćstvu.

DOKAZ uvid u mišljenje NBS

No, radi ekonomičnosti postupka, predlažemo da Sud najprije odluči o procesnom pitanju nadležnosti tako što će odbiti istaknuti prigovor nenadležnosti suda.

Nadalje ovim putem se izjašnjavamo i na odgovor na tužbu tuženog II reda.

Netačna je tvrdnja tuženog II reda da je tokom postupka izvršenja u celosti postupao shodno Zakonu.

Naime, tuženi II reda kao stručna osoba sa posebnim ovlaštenjima, dužna je u obavljanju svojih javnih ovlašćenja vodi pojačanu pažnju, a što je tuženi II reda propuštao nakon izvršenja i primitka sredstva na svoj račun posebnih namena.

Da iz dopisa Zorana Ristića od 3.3.2020.g. koji je uputio Narodnoj banci Srbije, proizlazi da je upravo advokat Zoran Ristić već u trenutku podnošenja predloga za izvršenje imao spoznaju da račun u Addiko banci nije prohodan, a što proizlazi iz navoda iz dopisa „Mi smo Addiko banci poslali još u decembru mesecu 2019. godine zahtev da se stornira bilo kakvo gašenje računa.“. Navedene konstatacije Zorana Ristića tj. tuženog I reda u svakom slučaju su trebale tuženom II reda ukazati da se radi o neobičnom postupanju advokata Zorana Ristića.

Da Ugovor o punomoćstvu i zastupanju, te punomoć od 21.3.2013.g. koju je dostavio tuženi II reda uz svoj odgovor na tužbu i to u okolnostima da je javni izvršitelj raspolagao overenom kopijom i to ne originala punomoći već kopije punomoći, te sam tekst punomoći niti na koji način po obliku i sadržaju ne čine specijalnu punomoć. Dapače, već iz navedenog sadržaja i oblika punomoći i overe javnog bilježnika, javni izvršitelj je trebao posumnjati u valjanost takve punomoći, trebao znati da se ne radi o specijalnoj punomoći, nije raspolagao originalom punomoći, te je osnovano trebao posumnjati da se radi o falsifikatu i krivotvorini. Da je u obavezi novac isključivo platiti izvršnom poveriocu na njegov račun, a shodno mišljenjima Narodne banke Srbije i shodno Zakonu o izvršenju i obezbeđenju. Dakle, sve gore navedeno je tužni II reda zanemario, te isključivo svojom voljom odlučio da tuženom I reda isplati enorman iznos novca suštinski bez valjanog pravnog osnova.

Upravo takvim postupanjem tuženi II reda je postupio suprotno Zakonu, a posebno Zakonu o izvršenju i obezbeđenju jer je shodno istom isplatu mogao i morao izvršiti isključivo izvršnom poveriocu, ovde tužiocu.

Shodno navedenom, tuženi II reda je upravo svojim radnjama prouzrokovao štetu tužiocu.

Nadalje, tačno je da je tužioc 23.4.2020.g. poslao e mail tražeći kontakt, te da je 27.4.2020.g. tuženi II reda odgovorio e mailom od 27.4.2020.g. prosljeđujući e mail tuženog I reda sa mišljenjem Narodne banke Srbije.

No, tuženi II reda iz mišljenja Narodne banke Srbije izvlači samo deo teksta koji potvrđuje nemogućnost neposredne uplate na račun izvršnog poverioca u Republiku

Hrvatsku, no ispušta navode u mišljenju da je isplatu izvršnom poveriocu moguće jedino izvršiti na nerezidentni račun u Republici Srbiji u dinarima.

No, u navedenom mišljenju Narodne banke Srbije posebno se ističe: „Imajući u vidu da je Zakonom o izvršenju i obezbeđenju predviđeno da se izvršenje radi namirenja izvršnog poverica, a da se samo troškovi sudskog postupka mogu prenesti na račun advokata izvršnog poverioca, potrebno je da od nadležnog Ministarstva pravde dobijete odgovarajuće tumačenje o mogućnosti prenosacelokupnog iznosa sredstava (glavnice i kamate) na račun Vaše advokatske kancelarije“. Nadalje Narodna banka Srbije u svom mišljenju u bitnome navodi: „Saglasno iznetom, pod uslovom da sa stanovišta propisa koji uređuju postupak izvršenja kao i poreskih propisa, prethodno dobijete pozitivno mišljenje Ministarstva pravde RS – Ministarstva financija RS, dinarska sredstva ostvarena u izvršnom postupku mogu se preneti na račun advokata izvršnog poverioca koji bi nakon toga kupio devize i transferisao ih izvršnom poveriocu u inostranstvo, pri čemu bi banci u ime svog klijenta priložio potvrdu o izmirenju poreskih obaveza, ukazujemo da sa aspekta primene deviznih propisa iz nadležnosti Narodne banke Srbije, nema smetnji da javni izvršitelj, na osnovu specijalnog ovlašćenja koje je izvršni poverioc dao advokatu predmetna sredstva prenese na račun advokata, radi daljeg prenosa na račun izvršnog poverioca u inostranstvu.“ Dakle, unatoč činjenici da je tuženi II reda kao javni izvršitelj raspolago predmetnim mišljenjem Narodne banke Srbije (dostavio ga je stečajnom upravniku tužioca dana 27.4.2020.g.), pri čemu nisu pribavljena pozitivna mišljenja Ministarstva pravde i Ministarstva financija, u okolnostima da ne raspolaže specijalnom punomoći izdatom od izvršnog poverioca, ne vodeći dužnu pažnju, izvršio je nezakonitu isplatu na račun tuženog II reda, te na navedeni način je prouzrokovao veliku štetu tužiocu.

DOKAZ Mišljenje Narodne banke Srbije
Saslušanje stečajnog upravnika Zdravka Mitaka

Neistinita je tvrdnja tuženog II reda kada tvrdi da je temeljem dopisa tuženog I reda od 25.3.2020.g. kojim traži isplatu na svoj račun, o istom komunicirao ili na bilo koji način obavijestio tužioca. Naime, iz samog odgovora na tužbu, tuženi II reda priznaje da je prvi kontakt između tužioca i javnog bilježnika bio tek 23.4.2020.g. i to za molbom za kontakt koji je uputio tužioc, a da mu je upravo tuženi II reda na isto odgovorio slanjem e maila od 27.4.2020.g.

Dakle, nesporno tuženi II reda nikada nije niti pisanim putem niti telefonski kontaktirao tužioca da okolnost izdavanja bilo kakve punomoći I – tuženiku.

DOKAZ: Saslušanje ZZ Zdravka Mitaka

Iz navoda tuženog II reda pak proizlazi da je aktivno komunicirao sa tuženim I reda, koji mu nadalje (bez ikakvih saznanja tužioca) dostavlja novi podnesak od 29.9.2020.g. uz prilog Ugovora o punomoćstvu – pravnom zastupanju, te mu tuženi I reda tek (očito prema dogovoru između tuženog I i II reda) naknadno dostavlja falsifikat i krivotvorenu punomoć od 21.10.2013.g.

Naime, nije životno i poslovno logično, da ako advokat raspolaže sa punomoći, da istu ne koristi niti ne dostavlja, a kada se odlučio istu dostaviti tada ista nije u originalu, već je dostavljena ovjerena kopija kopije. Takođe, iako je javnom izvršitelju, sad i temeljem Ugovora o punomoćstvu, poznato da je tužioc zastupan i po advokatu Draganu Blagojeviću, te da mu je dostupan i kontakt stečajnog upravitelja tužioca, tuženi II reda nije imao potrebu kontaktirati nikoga osim tuženog I reda, a što ukazuje da se radi o dogovoru između tuženih I i II reda a na štetu tužioca.

Dakle, proizlazi da je tuženi II reda izvršio isplatu sredstava koja pripadaju tužiocu na račun tuženog I reda temeljem punomoći od 21.10.2013.g. kojom ne raspolaže u originalu, beležnik potvrđuje da se radi o kopiji kopije, pri čemu čak ista niti nema obeležje specijalne punomoći.

Izvršenjem isplate, tuženi II reda je postupio i suprotno mišljenju Narodne banke Srbije u okolnostima da nije raspolago pozitivnim mišljenjima Ministarstava pravde i Ministarstva finansija, dakle i suprotno kogentnoj odredbi Zakona o izvršenju kojom je određena obaveza uplate na račun izvršnog poverioca.

DOKAZ grafološko trasološko veštačenje punomoći od 21.10.2013.g.

Dakle, sasvim je jasano da tuženi II reda nije postupao Zakonito, da je u svom radu izvršio niz propusta na račun tužioca, da je postupao po falsifikovanoj, krivotvorenoj, punomoći za koju nije imao potrebu čak da je poseduje u originalu.

Takođe tuženi II reda nije imao potrebu u navedenim okolnostima kontaktirati, shdono Ugovoru o punomoćstvu na koje se poziva, drugog punomoćnika tužioca niti samog zakonskog zastupnika tužioca.

Tuženom II reda nije smetalo da u svojem postupanju, postupa i suprotno mišljenju Narodne banke Srbije. Takvim propustima u radu sa namerom nanošenja štete tužiocu, nesporno tuženi II reda odgovara solidarno sa tuženim I reda u visini nastale mu štete.

Dodatno je nužno napomenuti da su sve aktivnosti tuženih I i II reda preduzimali u periodu opšte pandemije, nemogućnosti slobodnog kretanja, zatvorenosti poslovanja Banaka, te na taj način iskoristili tešku poziciju tužioca.

Pogrešno tuženi II reda ukazuje na pravo na nagradu tuženog I reda.

U tužbi predmet spora nije pravo na nagradu advokata, te isto pravno pitanje nije niti predmet ove parnice. No, podredno radi potpune informacije tuženi II reda, tuženi I reda je sva eventualna svoja prava iz parnice temeljem koje je izvršeno izvršenje, ustupio trećoj osobi Milošu Ristiću Ugovorom o cesiji od 10-7-2019.g., pa samim navedenim tuženi I reda nema bilo kakvih potraživanja prema tužiocu. No, kako je pitanje nagrade vezano uz Ugovorni odnos tužioca i tuženog I reda, to je za navedeno nadležan sud u Republici Hrvatskoj. Dakle, I tuženi I i II reda su u obavezi tužiocu nadoknaditi celokupan iznos kako je navedeno u tužbi sa svim sporednim potraživanjima.

DOKAZ Ugovor o cesiji od 10-7-2019.g.,

Kako tuženi II reda drži dokumenat, punomoć od 21.10.2013.g., na koju se poziva u svojem postupanju, moli se Sud da radi veštačenja dokumenta, naloži tuženim II reda dostavu istog u sudski spis.

Radi ekonomičnosti, takođe se predlaže da sud odluči o prethodnom pitanju nadležnosti u odnosu na tuženog II reda.

U Novom Sadu 23.05.2022.g.

Za tužioca

Troškovnik:

-sastav podneska.....45.000,00 dinara

ADVOKAT
BORISLAV ŠUŠNJAR
NOVI SAD, Sremska 3
Tel. 021/6618527